

Törjünk be a természetfelettibe

Isten megajándékozott bennünket a Jézus Krisztusban való természetfeletti étellel (Róm.8.2). Viszont mi döntjük el, hogy testi módon, az érzékszervek szintjén éljük továbbra is az életünket, vagy belépünk Isten természetfeletti birodalmába, a mennyei helyekre.

A Róm.6.23. szerint Isten kegyelmi ajándéka az örök élet (dzoé), amit hol életnek, hol pedig örök életnek ír a magyar fordítású Biblia. De mi is ez az örök élet (dzoé) valójában?

Jézus azt mondta, hogy amint az Atyának 'dzoé' élete van önmagában, akképpen van a Fiúnak is 'dzoé' élete (Ján.5.26). Továbbá Ő maga az út, az igazság és a 'dzoé' élet (Ján.14.6). Aki pedig befogadja Őt, az a 'dzoé' életet fogadja be. Sokszor elgondolkoztam azon, mit is kaptunk pontosan, amikor megnyertük az örök életet. Pontosán, és konkrétan mi is ez, mert nagyon gyakran emlegetjük, de a kérdés az, miről beszélünk valójában. Ez az örök élet (dzoé) Isten élete - nem az életvitele, az életmódja, hanem Ő saját maga (mint ahogy Jézus is maga az élet). Ő minden élet forrása, az éltető erő, aki a holtakat megeleveníti, és azokat, amik még nincsenek, előszólítja ennek a 'dzoé' életnek az erejével, mint meglévőket (Róm.4.17). Minden ez által a 'dzoé' élet által él, sőt, még az élettelennek mondott dolgok (kövek, föld, víz, levegő) is ez által léteznek.

Valójában ez Isten maga, mint Szellem, de Isten egyszerre az Atya, a Fiú és a Szent Szellem is, és ez az Ő dicsősége, és az Ő kenete is. Mi csak a hagyományos földi, testi gondolkodásunk szerint választjuk szét, és különítjük el Jézust, ráadásul fizikai formát adva Neki választjuk el Istentől és a Szent Szellemtől.

Amikor mi Szellemtől születünk újjá, és megkapjuk a 'dzoé' örök életet, földi, testi gondolkodásunkkal úgy vesszük, mintha kaptunk volna egy szépen becsomagolt ajándékot, amit még nem lehet kibontani, hanem majd életünk végén lehet átvenni, miután Szent Péter átvezetett bennünket a menny kapuján. De ha átgondoljuk, mit is jelent a 'dzoé' élet, akkor rájövünk, hogy ez az az örökké létező élet, ami Istennek magának is van, és képessé tesz bennünket is az isteni szintű természetfeletti életre. Ez maga Isten Szelleme, aki által újjászületünk, és aki által Szellemben élünk.

Még egyszer pillantsunk a Róm.6.23-ra: Ez a 'dzoé' élet az Isten kegyelmi ajándéka. Nem sok kis kegyelmi ajándékot kaptunk tőle, ilyen, meg olyan problémáinkra, hanem ezt az egyet. Ez tulajdonképpen Isten „All inclusive wellness” csomagja, ami mindent tartalmaz, és minden egyes újjászületett gyermeke megkapja. Ezzel az ajándékkal, a dzoé-val újjászülsz, alkalmassá tesz bennünket az isteni dimenziójú életre (Kol.1.12), és megajándékoz mindennel, ami ehhez a természetes szint feletti (természetfeletti) élethez szükséges (2.Pét.1.3-4). Valóságosan beleszületünk az isteni családba, az isteni szintű életbe.

Amíg nem akarjuk ezt az új 'dzoé' életet élni, hanem ugyanaz akarunk maradni, mint voltunk, vagyis sima hétköznapi ember, akkor alig fogunk valamit elvenni azok közül a dolgok közül, amit Isten már nekünk ajándékozott. Csak toldozni-foldozni akarjuk a régi

szakadt nadrágunkat, miközben Jézus már megmondta, nem lehet azt megjavítani, ki kell dobni (Luk.5.36). Ha testi, földi módon gondolkodunk, nem fogjuk megérteni Isten dolgait, elképzeléseit (1.Kor.2.14). Beleragadunk egy természetes szintű életbe, és ezen a szinten könyörgünk Istennek a különböző kegyelmi ajándékaiért (miközben azok már mind a mieink lettek az „All inclusive wellness” csomaggal). Beleragadunk egy kereszténynek mondott vallásba, és megpróbálunk - a magunk testi szintjén - valamilyen módon eljutni oda, hogy kaphassunk áldásokat Istentől, ahelyett, hogy belépünk abba az isteni pozícióba, ahová az újjászületés által kerültünk.

Annyira szokatlan, és első olvasásra idegen az, amit Jézus mondott: ...te énbennem, Atyám, és én tebenned, hogy ők is egyek legyenek mibennünk...(Ján.17.21), hogy szinte nem is értjük. De pont erről szól az egész, hogy az Ő élete egyesül a mi életünkkel, és ezáltal belépünk mi is a mennyei helyekre, a természetfelettibe. A testi gondolkozás ezt nem érti, valami érzelmi dolognak veszi, és beleragad a földi értelme szerinti vallásába, vagyis hogy Isten, Jézus odafönn, én meg idelelenn. Miközben az igazi szellemi valóság az, hogy én idelelenn is vagyok, és odafönn is vagyok (Efez.2.6), és mint örökös, mindenhez hozzáférésem van (Luk.15.31).

Mennyei Atyánk szeretné, ha végre azt az életet kezdenénk el élni, amivel megajándékozott. Felnövekedve isteni magasságokban, a természetes világot uraló és irányító isteni erőkből járnánk, és mint Isten hatalmas erejű fiai, kiterjesztenénk az Ő királyságát az egész földre. Újítsuk meg az elménket, törjünk át a hagyományos testi, földi és vallásos gondolkozáson, és lépünk be végre az elhívásunk igazi helyére!

Szemenkár Gy